

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อาเซียน (ASEAN : Association of Southeast Asia Nations) หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 โดยประเทศสมาชิกเริ่มแรกมี 5 ประเทศ ประกอบด้วย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ในปัจจุบันกลุ่มอาเซียนมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศซึ่งเป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งหมด โดยสมาชิกที่เพิ่มขึ้นมาในภายหลัง คือ บรูไน พม่า ลาว เวียดนาม และกัมพูชา

การก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดี บนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน

ตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มอาเซียน 5 ตลาด ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลง (MOU) มุ่งพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์เชื่อมโยงการซื้อขายหลักทรัพย์ (The Electronic Trading Link) ของกลุ่มตลาดหลักทรัพย์ในอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขัน และการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ จากการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดตลาดร่วมในกลุ่มประเทศอาเซียนที่จะสร้างประโยชน์ให้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งบริษัทจดทะเบียน ผู้ลงทุน และผู้ร่วมตลาด โดยความร่วมมือในครั้งนี้ เป็นก้าวสำคัญอีกก้าวหนึ่ง ที่จะช่วยให้ระบบการเงินของกลุ่มประเทศอาเซียนมีการพัฒนาและมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งจะช่วยสนับสนุนการเปิดเสรีของภาคการเงินอีกด้วย ความร่วมมือกันของตลาดหลักทรัพย์อาเซียนจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมของเศรษฐกิจโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบซื้อขายหลักทรัพย์ร่วมกันถือได้ว่าเป็นอีกจุดเริ่มต้นหนึ่งที่จะเชื่อมโยงตลาดหุ้นเข้าด้วยกัน

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์อาจเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับการวางแผนออมเงินระยะยาวของผู้ลงทุนได้ การที่นักลงทุนสามารถเลือกลงทุนในธุรกิจที่สร้างผลกำไร และมีการเจริญเติบโต สามารถขยายกิจการได้นั้น จะทำให้ผู้ถือหลักทรัพย์มีฐานะเป็นผู้ลงทุน

และเป็นเจ้าของกิจการไปในขณะเดียวกัน ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินปันผลจากกำไรที่เกิดขึ้นในการทำธุรกิจนั้นทุกๆ ปี

เมื่อผู้ลงทุนตัดสินใจนำเงินที่มีอยู่มาลงทุนสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ผู้ลงทุนควรพิจารณา คือ ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากการลงทุนนั้นควรจะเป็นเท่าใด ซึ่งผลตอบแทนหมายถึงความมั่งคั่งที่เกิดจากการลงทุน เนื่องจากในการลงทุนจะเปรียบเสมือนการที่เลื่อนการบริโภคในปัจจุบันออกไปเพื่อหวังว่าจะมีความมั่งคั่งเพิ่มขึ้นและสามารถบริโภคได้มากขึ้นในอนาคต ดังนั้นผลตอบแทนจากการลงทุนจึงมีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของความมั่งคั่งที่เกิดขึ้นจากการลงทุน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นจากกระแสเงินสดรับที่เพิ่มมากขึ้น เช่น เงินปันผล หรืออาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ก็ได้ อย่างไรก็ตามในการลงทุนผู้ลงทุนต้องระลึกเสมอว่าผลตอบแทนจากการลงทุนที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นจึงมีโอกาสที่จะเกิดความไม่แน่นอนต่างๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อการใช้ผลตอบแทนของนักลงทุน ความไม่แน่นอนดังกล่าวมักจะถูกเรียกว่าความเสี่ยง (risk) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความเสี่ยง คือ โอกาสที่ผลตอบแทนจากการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงแตกต่างไปจากที่ผู้ลงทุนคาดการณ์ไว้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

ขณะที่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการออมในระยะยาวที่สามารถหลีกเลี่ยง หรือป้องกันการขาดทุนอันเกิดจากระดับอัตราเงินเฟ้อได้ เพราะการลงทุนในหลักทรัพย์ จะช่วยรักษามูลค่าที่แท้จริงของเงินทุน และให้ผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล กำไรส่วนทุน และสิทธิการจองหุ้นใหม่ ในราคาต่ำกว่าผู้ลงทุนอีกด้วย และหากผู้ลงทุนมีความรู้ และความชำนาญพอ ก็จะสามารถเลือกซื้อเลือกขายหลักทรัพย์ต่างๆ ในระดับราคาและจังหวะเวลาที่จะให้ผลตอบแทนได้สูงสุด

จะเห็นได้ว่าการลงทุนในหลักทรัพย์ถือเป็นอีกหนึ่งในการออมระยะยาวที่สามารถหลีกเลี่ยง หรือป้องกันการขาดทุนอันเกิดจากระดับอัตราเงินเฟ้อได้ ซึ่งในการศึกษานี้จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ของดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกอบการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของกลุ่มอาเซียน 5 ตลาด ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

- 1.3.1 เพื่อทราบถึงขนาดและทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน
- 1.3.2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน
- 1.3.3 เพื่อให้ นักศึกษาและผู้สนใจใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมในอนาคต

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ดัชนีราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มอาเซียน ในครั้งนี้ จะทำการศึกษาโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ จาก ศูนย์การเงินและการลงทุนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งจะใช้ข้อมูลรายวันของ ดัชนีราคาปิดหลักทรัพย์และมูลค่าหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายในแต่ละวัน เริ่มตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม 2550 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2553 รวมทั้งสิ้น 714 วัน

โดยหลักทรัพย์ที่ทำการศึกษา ดังนี้

ดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ไทย (SET Index)

ดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์สิงคโปร์ (Straits Times)

ดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์มาเลเซีย

(KLSE-Composite)

ดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย

(JSX-Composite)

ดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ฟิลิปปินส์

(PSE-Composite)

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 ตลาดหลักทรัพย์ เป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญในตลาดทุนและตลาดการเงิน ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ และเป็นกลไกหรือตัวกลางในการระดมเงินออมหรือเงินทุนส่วนเกินจากภาคครัวเรือนมาจัดสรรสู่ภาคการผลิตที่ต้องการเงินทุน ทำให้การออมและการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5.2 ดัชนีราคาหลักทรัพย์ (Stock Price Index) หมายถึงเครื่องมือทางสถิติที่แสดงการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์โดยรวม คำนวณโดยการเปรียบเทียบมูลค่าตลาดหลักทรัพย์โดยรวมในแต่ละวันกับมูลค่าตลาดรวม ณ วันฐาน โดยวันที่กำหนดให้เป็นวันฐานจะมีค่าดัชนีราคาหุ้นเป็น 100 ถ้าดัชนีมีค่าสูงขึ้น หมายความว่าราคาหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์สูงขึ้น เมื่อเทียบกับราคาหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์ลดลง เมื่อเทียบกับราคาหลักทรัพย์ในวันฐานและวันที่ผ่านมา

1.5.3 มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ หมายถึงมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์